

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2014)6501 z dnia 10 września 2014 r. w sprawie odmowy rejestracji europejskiej inicjatywy obywatelskiej „STOP TTIP”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz kosztami ewentualnych interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 4 TFUE oraz art. 2 pkt 1 i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 211/2011⁽¹⁾ polegające na tym, że Komisja przyjęła, że planowana inicjatywa obywatelska nie wchodzi w zakres kompetencji Komisji.
 - Skarżący w tym miejscu podnoszą, że uzasadnienie Komisji, iż zamierzone zalecenie Komisji co do cofnięcia mandatu do negocjacji w przedmiocie „Transatlantic Trade and Investment Partnership” (TTIP) nie dotyczy aktu prawnego w rozumieniu art. 11 ust. 4 TFUE jest błędne. Zarówno bowiem udzielenie mandatu do negocjacji, jak i jego cofnięcie są decyzjami Rady w rozumieniu art. 288 ust. 4 TFUE, stanowiącymi równocześnie „akty prawne” w rozumieniu art. 11 ust. 4 TFUE.
 - Skarżący podnoszą następnie, że dalsze uzasadnienie Komisji, zgodnie z którym inicjatywa obywatelska przeciwko „Comprehensive Economic and Trade Agreement” (CETA) i TTIP nie może być wnioskowana, że Komisja nie kieruje zalecenia względem Rady co do przyjęcia każdorazowo wynegocjowanych umów międzynarodowych oraz że nie można wymagać, aby zaleciła nieprzyjęcie w danym wypadku wynegocjowanych umów, jest błędne.
 - Skarżący ponadto podnoszą, że odmowa rejestracji inicjatywy obywatelskiej „STOP-TTIP” jest również z tego względu niezgodna z prawem, że w każdym razie planowana inicjatywa proponowana inicjatywa obywatelska nie wykracza „w sposób oczywisty” zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011 poza kompetencje Komisji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogólnej zasady dobrej administracji w rozumieniu art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz nakazu równego traktowania z art. 20 tej samej Karty
 - Zdaniem skarżących Komisja naruszyła te zasady w ten sposób, że w przypadku skarżących odmówiła rejestracji inicjatywy obywatelskiej skierowanej przeciwko TTIP i CETA, mimo że wcześniej zarejestrowała inicjatywę obywatelską („inicjatywa Swiss-Out”) skierowaną na wypowiedzeniu umowy ze Szwajcarią o swobodzie przemieszczania się.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Legakis i in./Rada

(Sprawa T-765/14)

(2015/C 034/48)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Georgios Legakis, Myrto Panagiota Legaki, Maria Legaki i Melina Legaki (Palαιο Faliro, Grecja)
(przedstawiciele: B. Christianos, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżących kwoty w wysokości 1 991 194,40 EUR jako odszkodowania za szkodę wyrządzoną im przez niezgodne z prawem akty pozwanej, wraz z odsetkami od dnia pozbawienia ich niezgodnie z prawem należących do nich depozytów (29 marca 2013 r.) do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie oraz odsetek za zwłokę od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia pełnej zapłaty;
- tytułem żądania ewentualnego zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżących 95 % wskazanej powyżej kwoty to znaczy kwoty w wysokości 1 891 634,68 EUR jako odszkodowania za szkodę wyrządzoną im przez niezgodne z prawem akty pozwanej, wraz z odsetkami od dnia pozbawienia ich niezgodnie z prawem należących do nich depozytów (29 marca 2013 r.) do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie oraz odsetek za zwłokę od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia pełnej zapłaty;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego określenie kwoty, którą pozwana ma zapłacić skarżącym tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną im przez niezgodne z prawem akty pozwanej;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego ze skarżących kwoty w wysokości 20 000 EUR (to znaczy w sumie kwoty w wysokości 80 000 EUR), jako zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną im z uwagi na naruszenie zasady równego traktowania;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego ze skarżących kwoty w wysokości 20 000 EUR (to znaczy w sumie kwoty w wysokości 80 000 EUR), jako zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną im z uwagi na naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE żądają, aby Sąd, posiadający jurysdykcję na mocy art. 268 TFUE, zasądził odszkodowania za szkodę jaką ponieśli oni z uwagi na niezgodne z prawem zachowanie pozwanej.

Skarżący twierdzą, że szkoda ta nastąpiła gdy pozwana wykraczając poza zakres przysługujących jej kompetencji i z naruszeniem prawa wtórnego Unii oraz ogólnych zasad prawa Unii, narzuciła, a w rezultacie spowodowała, obniżenie depozytów bankowych skarżących w Cyprus Popular Bank Public Co Ltd. (Laiki Bank), a w każdym razie przyczyniła się do tego.

W szczególności skarżący twierdzą, że pozwana działała z naruszeniem następujących praw podstawowych i ogólnych zasad prawa Unii:

- po pierwsze, z naruszeniem prawa własności;
- po drugie, z naruszeniem zasady równego traktowania, oraz
- po trzecie, z naruszeniem prawa skarżących do ochrony sądowej i zasady pewności prawa.

Skarżący podnoszą, że spełnione są przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej pozwanej, wymienione w orzecznictwie w celu zasądzenia odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2014 r. – El Corte Inglés/OHIM – STD Tekstil (MOTORTOWN)

(Sprawa T-785/14)

(2015/C 034/49)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Rivas Zurdo i M. Toro Gordillo)